

ת"פ 305/08/16 - מדינת ישראל נגד צאלח מצרי (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 305-08-16 מדינת ישראל נ' מצרי(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד ינאי גורני

נגד
צאלח מצרי (עציר) - הובא - הנאשם
וע"י עו"ד היימן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל ארבעה אישומים, במסגרת הסדר טיעון לאחר שמיעת חלק הראיות התביעה, בעבירות הבאות:
באישום הראשון הנאשם הורשע בעבירות של **שהייה בישראל ללא היתר כדין** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 [להלן: "**חוק הכניסה**"], **נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף** לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 [להלן: "**פקודת התעבורה**"] ו**שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 ביחד עם סעיף 418 סיפאלחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "**חוק העונשין**"].
באישום השני הורשע בעבירות של **שוד** לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, ו**סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה** לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין.
באישום השלישי הורשע בעבירה של **גניבה מרכב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
באישום השישי הורשע בעבירות של **תקיפת שוטר** לפי סעיף 273 לחוק העונשין ו**הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
2. מהחלק הכללי עולה, כי בתקופה הרלבנטית, לא היה בידי הנאשם, שהוא תושב עקבא באיו"ש, אישור לשהות בישראל ורישיון נהיגה. בסמוך לאירועים המתוארים, קנה הנאשם מאחר (שזהותו אינה ידועה)

בשטחים, תעודת זהות ועליה פרטיו של אחר ותמונתו שלו.

בסמוך ליום 21.7.16, תכנן הנאשם להיכנס לישראל באמצעות תעודת זהות המזויפת כשהוא נוהג ברכב מסוג שברולט [להלן: "**הרכב**"], אותו קיבל לידי ברמאללה לפני כן, וזאת בכדי לפרוץ לדירות ולכלי רכב ולגנוב רכוש מתוכם. הנאשם הצטייד בלדרמן אותו הניח מתחת לשטיח בחלקו הקדמי של הרכב.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 21.7.16 בשעות הצהריים, נכנס הנאשם מתחומי אי"ש דרך אחד המחסומים, תוך שהוא מזדהה באמצעות תעודת זהות המזויפת ונוהג ברכב.

מהאישום השני עולה שבהמשך אותו היום, בסמוך לשעה 15:30, הגיע הנאשם כשהוא נוהג ברכב למודיעין. באותה עת חנה במקום רכב השייך לד.י. [להלן: "**המתלונן**"] ובתוכו ארגזים המכילים כלי עבודה יקרי ערך וחפצים נוספים השייכים למתלונן.

בקרבת מקום עמד ח.ל - אחד מעובדיו של המתלונן, ובחנות סמוכה המצויה בבעלות חברו של המתלונן, א.ב.ח. [להלן: "**בעל החנות**"], שהו מ.ח - עובד נוסף של המתלונן, והמתלונן עצמו.

הנאשם חנה בסמוך לרכבו של המתלונן, נטל את כלי העבודה מתוכו, העמיסם על הרכב והתיישב בתוכו במטרה לנסוע מהמקום.

משהבחין ח.ל. במעשי הנאשם, קרא למ.ח, למתלונן ולבעל החנות, והארבעה רצו לכיוון הרכב. ח.ל ו - מ.ח נכנסו לרכב משני צדדיו, במטרה למנוע את גניבת כלי העבודה וניסו לאחוז בנאשם, אז שלף הנאשם את הלדרמן, פתח את לב הסכין שבו, יצא מהרכב ואיים על השניים אשר נסו לאחור.

לאחר מכן נטל המתלונן את מפתחות הרכב. הנאשם התקרב למתלונן והניף לעברו את הסכין, והמתלונן השליך את המפתחות על הארץ.

במקביל לכך, בעל החנות החל להוציא חלק מחפציו מהדלת האחורית של הרכב. הנאשם נטל את המפתחות, נכנס לרכב והחל בנסיעה, תוך שבעל החנות נהדף מהדלת הפתוחה לעבר עץ, נחבל ברגלו ונגרם לו שבר בצלע ושפשוף ברגל וביד.

שלושת חבריו של המתלונן החלו לנסוע בעקבות הרכב לכיוון צומת שילת, שם הבחין בהם הנאשם והחל במנוסה מהירה, תוך שהוא חוצה צומת באור אדום בנהיגה מהירה ובאופן המסכן כלי רכב שנסעו באזור, שנאלצו לבלום או לסטות על מנת למנוע תאונה או התנגשות.

מהאישום השלישי עולה, שבאותו היום, בשעות הצהריים, במועד שאינו ידוע, בין השעות 13:00 ל- 17:20, הגיע הנאשם כשהוא נוהג ברכב לעיר אלעד. הנאשם ניגש לרכב שחנה במקום וגנב מתוכו תיק ובו ארנק עם תעודות אישיות, כסף מזומן בסך ₪ 950 ופנקס מע"מ, ונסע מהמקום.

מהאישום השישי עולה שבהמשך אותו היום, בשעה 17:30 לערך, ביצעו כוחות משטרה סריקות ביישוב שוהם אחר אדם התואם את תיאורו של הנאשם, בעקבות האירועים שתוארו לעיל.

הכוחות הבחינו בנאשם כשהוא יוצא מהרכב ועומד לצדו, וביקשו לברר את מעשיו במקום ולהזדהות בפניהם. בתגובה, נמלט הנאשם בריצה והתנהל מרדף אחריו, במהלכו אבד קשר העין עמו.

בסמוך לשעה 20:20, בסריקות שערכה המשטרה, נמצא הנאשם בקרבת מקום, שוכב על הארץ ומסתתר תחת שיח, כשברשותו הדרמן ותעודת הזהות המזויפת. כשביקשו השוטרים לעכבו והזדהו כאנשי משטרה, החל הנאשם להכותם בידיו וברגליו ולהשתולל, תוך שהוא גורם לשריטות במצחו של אחד השוטרים ולשבר במשקפי הראיה שלו. הנאשם נעצר לאחר שהשוטרים ריססו עליו גז פלפל.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

3. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (1/ע) ממנו עולה, כי לחובתו של הנאשם 9 הרשעות, רובן מבתי משפט צבאיים וכן מבית-המשפט המחוזי ומבתי-משפט השלום בין השנים 1998 - 2016, כשהוא ריצה מספר מאסרים בפועל, המסתכמות ביותר מעשור של שהייה מאחורי סרוג וברוח. הנאשם הורשע בגין ביצוע עבירות בקשר לרכב ועבירות רכוש וסחר בנשק (בשנת 2005); ראוי לציין במיוחד הרשעה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה על רקע לאומני בבית-משפט צבאי משנת 2013 במסגרתה נדון למאסר של 30 חודשים, וכן הרשעה בעבירות של שימוש במסמך מזויף, כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וסיוע לסיכון בנתיב תחבורה בבית-משפט זה משנת 2012, אז נדון למאסר של שנה.

ביום 29.3.16 הנאשם הורשע בבית משפט צבאי בגין עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר וקשירת קשר לפשע, ונדון למאסר של שנה ויום, כאשר האירועים בתיק דנן התרחשו ביולי 2016.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה עתרה, במסגרת ההסדר, להשתתף עונש מאסר ראוי של 7 שנים, מאסר על תנאי ופיצויים למתלונן. לגישתה, כל אישום מהווה אירוע נפרד.

באשר לאישום הראשון הדגישה, כי הנאשם נכנס לישראל לצורך ביצוע עבירות וסיכן את המשתמשים בדרך בכך שנהג ללא רשיון, כשמעשיו סביב התעודה המזויפת מעידים על תכנון מוקדם. באשר לאישום הראשון טענה למתחם ענישה שנע בין חודשיים ל- 9 חודשי מאסר, וביקשה למקם את העונש ברף הגבוה של המתחם.

בהתייחסה לאישום השני, טענה כי מתחם הענישה בגין כל עבירה של שוד ושל סיכון חיי אדם נע בין 3

ל- 6 שנות מאסר, כאשר המדובר באירוע אחד. הדגישה את האיום בסכין על שני אנשים ועל פגיעה באדם בעת שנהדף מהרכב, כל זאת כדי לשדוד רכוש שהיה ברכב. הסיכון למשתמשים בדרך בא לידי ביטוי בכך שחצה מספר צמתים ברמזורים אדומים.

באשר לאישום השלישי הדגישה, כי הנאשם נטל מסמכים אישיים של הבעלים, ועתרה למתחם ענישה שנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר. הזכירה, כי בעברו עבירות דומות ועל כן יש להחמיר עימו.

בנוגע לאישום השישי, המדובר בפגיעה בביטחונם ושלומו של נציגי החוק, כאשר הנאשם הכה את השוטרים באמצעות ידיו ורגליו וגרם לנזק לאחד השוטרים. התובעת טענה למתחם ענישה שנע בין 6 - 18 חודשי מאסר.

באשר למכלול טענה, כי אך בנס לא הסתיימו האירועים בפגיעות קשות יותר, כשהנאשם פעל מבצע כספי.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טענה, כי משנת 1998 לא חדל מלבצע עבירות מגוונות, בעברו עבירות דומות - אלא שלא ניתן להפעיל מאסר על תנאי שהוטל בבית-דין צבאי והזכירה, כי זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר ביצע את העבירות בתיק זה. המדובר שמי שמנהל אורח חיים עברייני, ואין מקום להתחשב במצבו המשפחתי, שלא מנע ממנו לבצע עבירות כל השנים.

לזכות הנאשם עומדת העובדה, כי הודה לאחר שמיעת חלק מהראיות.

5. ב"כ הנאשם ציין כי מרשו נמצא בתנאי מעצר במהלך כ- 15 חודשים. הוא אב לארבעה ילדים, ביניהם זוג תאומים קטנים.

הזכיר, שכתב האישום תוקן ובוטלו בו שני אישומים. לגישתו, המדובר באירוע רציף אחד, שכן מדובר בפרק זמן קצר. לטעמו ניתן היה להאשים את הנאשם בעבירות אחרות, קלות יותר.

באשר לעבירה של סיכון חיי אדם הסביר, כי הנאשם חשש לחייו שכן בוצע אחריו מרדף אזורי. באשר לרכוש שנגנב, ציין שהמדובר במקדחה ותיק שהכיל ארנק על תכולתו ולא רכוש בעל ערך רב.

ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה שנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

6. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם כי הוא נשוי ואב לארבעה ילדים והוא מפרנס גם את אימו המתגוררת איתם, כשהוא מעוניין לקחת חלק בגידול ילדיו הקטנים. לדעתו, התיאור של שוד וסיכון חיי אדם הוא מנופח, הוא כלל לא התכוון לשדוד, ובכל מקרה לא עשה "שוד של מיליונים". מצטער על מה שהיה, אך חזר על כך כי המעשים שביצע אינם בגדר שוד.

דין והכרעה

7. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, בית-המשפט מחויב, ראשית, לתחום את האירועים המיוחסים לנאשם, ולאחר מכן, ועל-פי האמור בסעיף 40ג(א), ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אירוע או אירועים?

8. לגישת ב"כ המאשימה, יש להגדיר כל אחד מהאישומים כאירוע נפרד, ולקבוע מתחם עונש הולם בהתאם. ב"כ הנאשם טוען כי המדובר באירוע אחד, בעיקר לאור סמיכות הזמנים, כשהאישומים השונים מעלים רצף עברייני אחד.

9. אזכיר, כי המבחן הנוהג בשאלה האמורה הינו "**מבחן הקשר ההדוק**" אשר אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [29.10.2014] ובפסיקה שניתנה בעקבותיו (ראו, למשל: ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** [29.12.14], ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** [3.9.2015]). בפסיקה זו נקבעו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק, במסגרתם ניתן לבחון אפיון של תכנון, שיטתיות, האם העבירות התרחשו בסמיכות זמן או מקום, האם ביצועה של עבירה אחת נועדה לאפשר ביצועה של אחרת, כאשר קיומה של נסיבה אחת או יותר עשויה להעיד על קשר הדוק בין העבירות וללמד כי עסקינן באירוע אחד.

10. בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, אני מקבלת את גישת ההגנה, כי חרף ריבוי האישומים, הרי שהמדובר ברצף עברייני אחד, כאשר ביצועה של עבירה אחת נועדה לאפשר ביצועה של אחרת, קיים באופן מובהק קשר הדוק בין העבירות, ועל כן כל האישומים יחדיו מהווים אירוע אחד כמשמעותו בהקשר של קביעת מתחם העונש ההולם.

הפגיעה בערך המוגן

11. הנאשם במעשיו פגע במספר ערכים מוגנים. בתחילת הדרך, בעצם כניסתו לישראל תוך שימוש בתעודה מזוייפת, פגע הוא בריבונות המדינה ובזכותה לקבוע את הבאים בשעריה, תוך הכבדה על כוחות הבטחון.

הנאשם, בנוסף, הוכיח זלזול באוכפי החוק בעצם הנהיגה ללא רשיון, ובסוף האירוע באופן התנהגותו כלפי שהשטרים שאיתרו אותו לאחר הימלטותו.

העבירות המרכזיות באירוע הן עבירות השוד וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

באשר לעבירת השוד - הערך החברתי המוגן עניינו הזכות לשלמות הגוף, הזכות לביטחון אישי והזכות לקניין, כשיוזכר, כי טרם השוד גנב מרכב מסמכים ומזומן מן הבעלים.

כב' השופט זילברטל התייחס לערך החברתי שנפגע מביצוע עבירות השוד:

"אין צורך להרחיב את הדיבור באשר לערך החברתי שנפגע מביצוע עבירת השוד. רבות נאמר על החומרה הרבה הגלומה בעבירה זו, ועל היותה מחייבת ענישה הולמת. אכן, 'מעבר להיבט הכספיו הכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולאפחות חמורמכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלום וביטחון נושלהציבור בכללותו'... יחד עם זאת, יש לזכור כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובדרגת חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותי הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו (ראו בע"פ 772/13 יחיא נגד מדינת ישראל, [29.6.14])."

בעניינו של הנאשם, המדובר בפגיעה בעוצמה בינונית, כשהנאשם במהלך מתוכנן שדד כלי עבודה, איים על הנוכחים בעזרת סכין, ואף גרם לפגיעות פיזיות לאדם שהקשר שלו לכל האירוע היה מקרי. יצוין עוד, כי כפי שקורה באופן שכיח, עצם ביצוע השוד הוביל לביצוע עבירות נוספות אגב הימלטותו של הנאשם מהזירה, גם על רקע מעמדו הבלתי חוקי בישראל.

13. ואכן, בהמשך, הנאשם סיכן את המשתמשים בדרך, ותרם לערעור תחושת בטחון הציבור בעורק תחבורה מרכזי. וכך נקבע בע"פ 291/13 אברהים נגד מדינת ישראל (מיום 22.12.13):

"העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה" (פסקה 8).

עם זאת, בענייננו הפגיעה היא לא בעוצמה גבוהה, כאשר התנהל אחרי הנאשם מרדף אזרחי לא ארוך והוא הספיק לחצות צומת אחת באור אדום בנהיגה פרועה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

14. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, המדובר ברצף

מעשים פליליים מתוכננים, החל מן האופן שבו נכנס הנאשם לישראל - דהיינו, באמצעות זיוף תעודה, ובעודו מצויד ברכב בכדי לבצע עבירות. הנאשם באופן שיטתי פגע ברכושם של מספר אזרחים תמימים - בבעלים של הרכב ממנו גנב מסמכים וכספים ובמתלונן ממנו שדד את כלי העבודה שלו. לצורך ביצוע עבירת השוד, לא היסס הנאשם מלאיים על המתלונן ועובדיו בסכין. לבסוף, על רקע רצונו של הנאשם להימלט מהמקום, גרם לפגיעה פיסית ממשית בדמות שבר בצלע לבעל החנות, אשר כל חטאו היה בכך שבסמוך למקום עסקו ביצע הנאשם את זממו. עם זאת, סכום שלל הגניבה מהרכב והשוד נותר מעורפל.

15. כאמור לעיל, רצף העבירות הוביל לכך שהנאשם, שממילא לא היה מורשה נהיגה בישראל מלכתחילה, נמלט מהמקום ברכבו, נסע בכביש ראשי, חצה צומת באור אדום, כשרכבים אחרים נאלצו לסטות או לבלום על-מנת להימנע מתאונה. נראה, כי אכן אך בנס רצף האירועים לא הסתיים בפגיעות בגוף חמורות יותר.

16. כאילו לא די בכך, הנאשם המשיך את נתיב הימלטותו מהשוטרים, כשעולה כי עורבו כוחות משטרה רבים באיתורו. עם מעצרו השתולל וגרם לפציעות קלות ולשבירת משקפי ראייה של שוטר אשר מילא את תפקידו במקום. רק לאחר שרוסס בגז פלפל, תמה המסכת העבריינית בה היה מעורב הנאשם.

מדיניות הענישה

17. בהתייחס לעבירות המרכזיות ייאמר, כי מנעד הענישה בעבירות שוד הוא רחב, וכדבריו של כב' השופט רובינשטיין (כתוארו אז) בע"פ 4841/13 ספי נגד מדינת ישראל [6.2.14]:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת...את המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת 'תג עונש' לעבירה זו - אין זה דונה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דונה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראי-ספונטנית; אין זה דונה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דונה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דונה של עבירה חד-פעמית למסכת שיטתית של עבירות..." (ראו בפסקה י"א).

כאשר השוד מבוצע באלימות ובאמצעות נשק קר, נאמר:

"... כבר נשפכו דיואות רבים על חומרתה של עבירת השוד, המצדיקה ככלל עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לא כל שכן כשהיא נעברת בצירוף נשק ("קר" במקרה דנא), ובנסיבות חמורות. בטחונם האישי של עוברי אורח הוא יעוד מרכזי של בתי המשפט, ועליהם לעמוד בו, וליתן ידם להנחלת התחושה כי היורד לבטחונם, לכבודם ולרכושם של בני אנוש אחרים, דינו

מאסר משמעותי... (ראו: ע"פ 5901/10 **גולקו נגד מדינת ישראל** [17.5.11], פסקה י"א).

18. בכל הקשור לביצוע עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ראוי להזכיר את המסר הברור היוצא מבית-המשפט העליון ולפיו:

"בית משפט זה עמד בעבר על הצורך להחמיר בעונשם של אלו המסכנים את שלום הציבור במסגרת נהיגה פראית ומסוכנת... המציאות היומיומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה, ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה באופן משמעותי." (ראו דבריו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1925/14 **עלוש נ' מדינת ישראל** [8.2.15]).

עוד יש לציין את **הלכת אבולקיעאן** (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נגד אבולקיעאן** [11.11.04]) ולפיה נקבע מעין "עונש מוצא" של 4 שנות מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של סיכון חיי אדם בנסיבות של מרדף תוך סיכון המשתמשים בדרך, כשהודגש כי מצופה שרמת ענישה זו תיושם בפועל על-ידי ערכאות קמא (אם כי ייאמר כבר, כי הנסיבות שם מבססות רף חומרה גבוה יותר מעניינו של הנאשם).

בית-המשפט העליון הבהיר, כי **הלכת אבולקיעאן** עומדת איתן על רגליה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין בהקשר של מתחם הענישה ההולם (ראו בע"פ 285/13 **מוסטפא נגד מדינת ישראל** [24.10.13] והחלטה מתקנת (מיום 28.10.13) מפי כב' השופט עמית).

קביעת מתחם העונש ההולם

19. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות אשר כוללות: ביצוע עבירות רכוש ושוד, תוך איום בסכין ופגיעה באדם, ובהמשך סיכון חיי אדם במרדף אזרחי וחציית צומת אחת ברמזור אדום, הכל על-ידי תושב איו"ש שנכנס לישראל עם מסמך מזויף ומבלי שהיה מורשה נהיגה.

20. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 7672/06 **מדינת ישראל נגד אבו עמרה** [6.3.07] - עניינו במשיב הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שוד בנסיבות מחמירות ובנהיגה ללא רישיון ובתקופת פסילה בנסיבות חמורות יותר בעניינו. בשעת לילה מאוחרת זינק המשיב על המתלוננת, אשר עצרה את רכבה והחלה צועדת לעבר מכשיר כספומט, חטף בכוח את מפתחות הרכב, נכנס לרכבה והחל בנסיעה. המתלוננת דלקה אחריו, זינקה עם פלג גופה העליון לתוך הרכב, וניסתה להוציא את המפתח מהמתנע. המשיב חבט בה באגרופיו תוך כדי נסיעה, עד שלבסוף הרפתה מאחזיתה, נפלה על הכביש ונחבלה.

שוטרים שהבחינו ברכב הנמלט, החלו דולקים אחריו תוך שהם כורזים לו לעצור. המשיב התעלם ונסע במהירות רבה, חצה צמתים ברמזור אדום, וכאשר הניידת נסעה לצדו ניסה לנגחה. המשיב ירד לשטח חולי, שם נטש את הרכב ונמלט רגלית, אך הוא נלכד. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי ורכבה הוכרז כ"אבדן מוחלט". המשיב בעל עבר פלילי ואף ריצה עונש מאסר, הוגדר על ידי שירות המבחן כבעל דפוסים עברייניים ואלמות באישיותו ומכור לסמים. המשיב נדון ל- 5 שנות מאסר בפועל.

בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו משקף נאמנה את חומרת האירוע, אין בו ביטוי הולם לעבירת השוד האלים, ותוך שמציין כי אינו ממצה את הדין עם המשיב, החמיר את עונשו ל- 6 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 9354/12 **מיתואלי נגד מדינת ישראל** [4.12.13]-המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והחזקת סכין.

המערער נכנס בשעת לילה לבית קפה כשהוא לבוש קפוצ'ון ופניו מכוסות באמצעות בד, פנה בשאלה לעובדת במקום, בהמשך הורה לעובדת למסור לידיו את כל הכסף המצוי בבית הקפה, והכל כשהוא אוחז בסכין. העובדת טענה כי אין כסף במקום. המערער עקר את הקופה ויצא מהמקום, כאשר בקופה היו 4300 ₪.

המערער נמלט ברכבו וניידות דלקו אחריו, בעוד המערער נסע בניגוד לכיוון התנועה, בפראות, התעלם מתמרורים, נתקל בדלת ניידת, פגע בדופן ניידת נוספת וגרם להדיפתה של שוטרת. המערער חדל מנסיעתו רק לאחר שגלגלי רכבו נורו, ואז נמלט רגלית. בית המשפט המחוזי קבע שני מתחמי ענישה בגין שתי העבירות, כל אחד נע בין 3 עד 6 שנות מאסר, והשית על המערער 4 שנות מאסר. בית המשפט העליון לא ראה מקום להתערב בעונש וציין כי העונש נוטה לקולא.

ע"פ 4635/14 **מוראר נגד מדינת ישראל** [9.11.15] (הוגש על-ידי התביעה) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות ובסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בכך, ששימש נהג בשוד מתוכנן, במהלכו נשדד בעל עסק על ידי חבורת שודדים שתקפו אותו כשחזר מעבודתו ונטלו ממנו באלימות את תיקו שהכיל 70,000 ₪. לאחר השוד התנהל מרדף משטרתי אחר הרכב בו נהג המערער. המערער נהג כשהוא חוצה רמזור אדום, נסיעה בשוליים ובזיגזג. המערער עלה על אי תנועה, סיכן עוברים בדרך והתעלם מסימני המשטרה לעצור. בהמשך התנגש ברכב משטרתי, ורכב משטרה נוסף נאלץ להתנגש בו על מנת למנוע ממנו לברוח. המערער והאחרים איבדו את השליטה על הרכב, עלו על המדרכה ופגעו באבן גדולה, עד שרכבם התרומם ונפל על רכב משטרתי. המערער והאחרים יצאו מהרכב והתחילו לברוח. צוין כי מספר שוטרים נפגעו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 60 ל- 80 חודשי מאסר, והושתו על המערער 70 חודשי מאסר.

בית המשפט העליון ציין כי העונש שהוטל הוא לכאורה ברף הגבוה, אך צוין כי מדובר בשתי עבירות שונות, שנעשו ברצף אחד, שכל אחת חמורה. עוד הוזכר, כי עבירת המרדף, כשלעצמה, מצדיקה עונש של 4 שנות מאסר, ובצירוף השוד האלים בחבורה, הרי שהעונש אינו מצדיק התערבות.

ע"פ 8408/07 **סאמר נגד מדינת ישראל** [1.7.08] - עניינו במערער שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של גניבת רכב, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט, אי ציות לרמזור אדום, מהירות בלתי סבירה ונהיגה ללא רישיון.

המערער עקב אחר אדם שהחנה את רכבו ליד בית עסק, ובשלב כלשהו גנב ממנו את מפתחות הרכב והסתלק עם הרכב הגנוב. שוטרים שהבחינו בו בשלב מסוים, דרשו ממנו לעצור, אולם המערער לא ציית והחל בנסיעה מהירה. בבירחתו חצה ארבעה רמזורים באור אדום, נסע מספר פעמים על מדרכות ובניגוד לכיוון התנועה, וסיכן משתמשים אחרים בדרך והולכי רגל. לבסוף התנגש בדלת ברזל של חנות, אז נטש את הרכב ונמלט רגלית לתוך מועדון. כשנכנסו שוטרים למקום, הצביע הנאשם על אדם אחר וטען כי הוא האדם שאותו הם מחפשים, ואותו אדם נעצר למספר שעות.

המערער צירף מספר תיקים בעבירות של גניבה, החזקת סכין וגניבה וחיוב של כרטיס אשראי.

צוין כי למערער עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש, אלימות, שוד וסמים, ואת העבירות הנוכחיות ביצע שבועות ספורים לאחר שבית המשפט הרשיעו בתיק נוסף.

המערער נדון למאסר של 6 שנים וחצי ובנוסף הופעל מאסר על תנאי, כך שדינו נגזר בסופו של יום ל - 7 שנות מאסר בפועל.

ערעור על חומרת עונש המאסר נדחה, אך בוטל רכיב הקנס.

ת"פ 8187/02 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נגד אל סאנע** [9.6.03] (הוגש על-ידי ההגנה) - לאחר שמיעת חלק ניכר מהראיות, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של שוד, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וגרימת חבלה במזיד לרכב. המתלונן הגיע בחצות לתחנת דלק, יצא מהרכב, אז תפס אותו הנאשם מאחור, הפילו ארצה, נטל את מפתחות הרכב וביקש להימלט מהמקום תוך שהדף את המתלונן. הרכב אותר והחל מרדף אחריו במהלכו נהג הנאשם בפראות בעוברו מנתיב לנתיב. כאשר הבחין במחסום ביצע פניית פרסה ובהמשך נטש את הרכב ונמלט מפני השוטרים. הנאשם צעיר כבן 19, אסיר ברישיון, אשר שוחרר ממאסר שבועיים לפני האירוע בגין ביצוע עבירות דומות. על הנאשם הושת מאסר של 3 שנים (כאשר ראוי לציין, כי גזר-הדין ניתן לפני **שהלכת אבולקיעאן** באה לעולם).

21. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים (רובם בוצעו בנסיבות חמורות יותר אך לא על-ידי מי ששהה באופן בלתי חוקי בישראל), כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת **מתחם עונש הולם אשר נע בין 4 - 7 שנות מאסר.**

22. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

23. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות יש לשקול, לחומרא, את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר ריצה עונשי מאסר בפועל ממושכים בגין עבירות דומות, עבירות על רקע לאומני ועבירות רכוש, כשיש בסיס לאמירת המאשימה לפיה עולה דפוס של כניסה בלתי חוקית לתוך ישראל לצורך ביצוע עבירות. עוד יש לציין כי העבירות בוצעו בסמוך לשחרור ממאסר אחרון, כשנראה כי דבר אינו מרתיע את הנאשם. בנוסף, אמנם הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אך בתהליך איטי לאחר שמיעת עדים (ובשלב מסויים בא-כוחו ביקש לשקול להתיר לו לחזור מהודאתו, בקשה אשר נזנחה לבסוף), כשניכר מדברו לבית-המשפט כי עד ליום זה הוא ממזער את מעשיו ואינו מביע כל תובנה להשלכותיהם ולחומרתם.

אל מול כל אלו, יש להתחשב במצבו המשפחתי, כאשר הנאשם אב לארבעה ילדים לרבות לזוג תאומים רכים בגיל, ובהודאתו אשר חסכה לבסוף זמן שיפוטי ואת זמנם של העדים וב"כ הצדדים.

24. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

מאסר בפועל בן 5 שנים ו - 6 חודשים מיום מעצרו: 21.7.16;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות שוד לפי סימן ג' לפרק י"א לחוק העונשין ו/או עבירות לפי סעיף 332 לחוק העונשין; 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות לפי חוק הכניסה לישראל ו/או כל עבירה בקשר לרכב לפי סימן ה'1 לפרק י"א לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין;

על הנאשם לשלם פיצוי לבעל החנות, א.ב.ח., אשר סבל מפגיעה פיזית, סך של 7500 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 1.4.18. לא יופקד הפיצוי במועדו, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר-הדין ועד התשלום המלא והגבייה תועבר למרכז לגביית קנסות.

על ב"כ המאשימה למסור את פרטיו של א.ב.ח. למזכירות בית-המשפט תוך 7 ימים ולהודיע לו לאלתר אודות הפיצוי שנפסק לטובתו.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.